

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Auditus promptus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

32
lum ait dici templum, ejus autem cœli partes quatuor constitui, sinistram ab Oriente, dexteram ab Occasu, anticam ad Meridiem, posticam ad Septentrionem. Cui Plinius subscribit dicens, errantia sidera contrarium mundo cursum agere, quippe lævum semper illo in dexteram præcipiti: quamvis Festus anticam eam cœli partem, quæ ad meridiem Sole illustratur, dexteram vocat, ita enim anticam interpretatur: posticam vero ad Septentrionem, sinistram. Alcino in Græcorum monumentis adnotatum ait morem sacrificandi servatum diu, ut circumcurrerent aras, cursum auspici ab lævo dextrorsum, Zodiaci quadam imagine, cujus motus sit mundo diversus ad exortum vergens: mox vero à dexteris lævorsum procurrerent, quo motu cœlum rotari manifestum. Contra Ægyptiorum positionem T. Livius libro ab Urbe condita primo, dexteram ad meridiem partes Augurum instituto, ad Septentrionem sinistras statutas ait. Ad hanc sententiam facit quod Psalmo apud Heb. 89. legitur, *Aquilonem & dextrum tu creasti*, quod nonnulli Austrum interpretantur, alii mare. Cum Hebræis vero consentiunt & Chaldæi, qui Austrum ponunt. Sedenim & Auster pro Mari non inepte accipitur, si sphaera recta statuatur polis ad finitorem inclinatis. Nam Ægyptii (quos Cleomedes, non postremi nominis author, secutus est) ipsam mundi totius figuram aliter describere, utpote qui Auroram esse caput, Borealia dextera, Australia sinistra constituere: maritimisque piscibus, tum ob alias causas, quas loco suo recensuimus, tum ob id præcipue abstinere, quod Nilum à sinistra ortum, quippe foeminea foecundaque parte, in dexteram quippe virilem sterilemque (ita enim erant eorum commenta) illapsum: quippe ubi mare sit, corrumpi dicerent. Nam de maris ipsius sterilitate suo loco diximus, atque ita dexteram oram, hoc est, maritimam, considerato Ægyptii situ, perditionis symbolum statuebant. Neque hic dissimulandum, quod apud Eucherium, ubi de Aquilone loquitur, qui pro Dæmone accipitur, invenies eum vocari Dexterum & ita ipsum quoque sibi Dexterum nomen adsciscere. Nam & Hieronymus quartis Hebræorum castris Aquilonem dextrum appellari tradit, sed falsum ait nomen, cum de Dæmone ejus venti domino intelligatur, qui undecumque sinister sinistra omnia mortalibus suggerat appetenda. Causam tamen Eucherius super Dexterum nomine aliam ab hac arbitratur, quippe quod perperam agere volenti, dexter ad sit obsecundando, suadendo, procliviter attrahendo. Nam illud palam est, ait, in Sacris literis diabolus gestare Aquilonis nomen, eaque locutione quicquid bonis conatibus adversatur accipi: is enim bonorum operum ardorem extinguit, atque omnia frigidat, & ob id & infideles & impij, contumaces sceleratijque homines, eo notantur hieroglyphico. Unde illud, *ab Aquilone pandetur omne malum*. Et quia flatus vehementis quo frigidior, eo magis ignem in quem inciderit excuscitat, dictum est, *ab Aquilone exarscunt mala super terram*. Tetigere & Poëta nostri dexteram lævamque cœli partes. Sedenim Maro & Naso, nullius addicti jurare in verba magistri, eas non distinxere. Lucanus Ægyptiorum adhæsit factioni, & sententiam ipse suam declaravit eo loco,

*Ignotum vobis Arabes venistis in orbem,
Umbras mirati nemorum non ire sinistras.*

hoc est, in Australes partes non porrigi. In hoc autem id interest, ubi quis universi statuatur caput, quo super argumento plura dicere nostri non est instituti, quare ad ipsas rerum significationes revertamur.

AUDITUS PROMPTUS. CAP. VII.

Auditu enim duo ex quadrupedum genere maxime pollent Cervus & Bos: quamvis, ut in Asino dictum, Aristophanis interpres Murem & asinum præferat: quod alii viderint. Sedenim Cervus, quamvis acerrimi sit auditus, tantisper tamen eo excellit, quandiu arrectas auriculas tenet, quas ubi demiserit, non solum non præstat auditu, verum etiam laborat surditate. In Tauro aures ad audiendum promptæ semper, atque eo præsertim tempore, quo foemina prurita exagitata mugerit, quo non amplius quam per horas ad summum tres afficitur, eo tempusculi spatio nisi Taurus accesserit, naturam colligit, neque antea quam vigesimo post die mas à foemina repetitur.

A tur, quod raro tamen accidit: quia Taurus quantumlibet longe abfuerit, accepta voce statim occurrit. Ea- que de causa Aegyptii Sacerdotes per auriculam Tauri pictam, auditum & obsequii sedulitatem indicabant. Pari modo Juvencæ quoque Tauro se morigeram præbet. Sanè Vaccam Aegyptii Veneri dedicarunt, quam cœlestem vocant, & Isis lux frontem cornibus insignitam ostentabant: quippe ob obsequium quo ipsa quoque Tauro paret, simulac incitati ejus ad Venerem mugitum adierit. Licet vero singulis animantibus voces propriæ ad initium sint, ut Suibus, & Capris, & Oyibus, nulli tamen gravior quam Bubus fœminis. In reliquis porro animalium generibus mares gravis sonant quam fœminæ: in Bubus è contrario est, ait Aristoteles: nam Boum fœmina graviorem quam mas vocem habet.

NEPTUNUS CAP. VIII.

A T cum mugitus pelagi Turino sit non absimilis, & ipsi Neptuno Tauros immolabant, & eum ab eodem mugitu *αὐκωρῆς* appellabant: quia idem Deus à sacerdotibus nonnunquam *ταῦρος* nuncupatus est. Quos vero Tauros Neptuno sacros esse volebant, undecumque nigros deligi iusserunt, ut ita pelagi colorem exhiberent. Atram enim, nigram, obscuramve maris aquam dicere mos ubique est, unde etiam Aquilam, ab aquæ colore, quippe fusco, dictam volunt, Deumque ipsum cæruleo, & cæruleo indumento vestitum passim invenimus. Adhæc pectus illi prævalidum, armis, que Taurorum in morem carnosiores attribuuntur. Hinc in pulcherrimo Syracusanorum nûmo latum conspicias portum, in cuius medio ea membrorum habitudine Taurus procumbit, Delphinis circum colludentibus. Qui vero ludi Taurii nuncupati fuerunt apud Romanos, haud quaquam Neptuno, sed inferis diis instituti erant ad sedandam pestilentiam, quæ Tarquinio Superbo Rege in mulieres gravidas sæviebat: inde scilicet ortam, quod earo Taurina populo divendita fuerat. De Neptuno vero, qui *ταῦρος*, ut apud Hesiodum in Scuto Herculis, vocaretur, alii dicunt propter undarum sonum, quæ, uti dicebamus, Boum instar mugitant: alii, quia Neptunus Taurina induebatur galea, vel quia ita eum Bœotii vocitabant, à Tauri sacrificio, quod illi erat institutum, de quo Maro:

Taurum Neptuno, Taurum tibi pulcher Apollo.

Syracusanorum nûmus.

Ludi Taurii.

Æn. lib. 3.

FLUVII. CAP. IX.

Q uin & fluvios ipsos cornigeros, *ταυροκέρας*, hoc est, Tauricornes, vel *ταυροκέρας*, Tauricipites, ut luculentam apud Græcos locutionem interpretemur, passim effingunt. Hinc Tiberis Maroni,

*Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum,
Et gemina auratus Taurino cornua vulsu
Eridanum.*

*Æneï lib. 8.
Georg. li. 4.*

Ut apud Ovidium in Metam. *Grænicæ nata bicorni*, non ut vulgata habent exemplaria, *Græcili cognatæ Grænicæ*. Sic Tauriformis Ausidus Horatio. Nam & Taurum à Perillo Phalaridi donum datum, Gelonis fluvii fuisse imaginem, apud Pindarum in Pythiis legas. Et Timæus Taurum eum, quamvis ita dictum ab Agrigentinis in mare projectum asserit, ne qua tam sævi tyranni memoria superesset. Com- pluribusque demum in locis flumina Taurina specie fingi solita comperimus: ut Eurotas apud Lacedæmonios, Cephissus apud Argivos. Afopus apud Sicyonios & Philiasios fuere: quem tamen Athenienses humana facie figurabant, cornibus tantum à fronte prominentibus, sive propter mugitum, quem,

E